

Írar hug- tiknir av Føroyum!

Orð: jan
Myndir: kalmar

— Vit eru hugtiknir av landi tykkara, og einki er at ivast í, at vit hava nógv at læra av føroyingum.

Soleiðis sigur ein av teimum seks irunum, sum júst hevur vitjað í Føroyum við sermerkta írsku seglbátinum Saint Patrick úr Galway á vesturstrond Írlands.

Saint Patrick er írsku svarið uppá føroyska bátin. Í hvussu so er um Galway-leiðina. Her hava teir í skjótt 200 ár brúkt hetta ávísu bátaslagið, sum verður nevnt »Galway-Hooker«. Báturin varð fyrr brúktur til at flyta ymsan farn við til småplássini á vesturstrondini, eitt nú torv, timbur o.a. Í dag eru kanska einir 15 tilíkir bátar varðveittir og verða teir nýttir sum stuttleikabátar.

St. Patrick varð smíðaður í 1911 og hevur hann eina rættliga áhugaverða søgu. Tað var m.a. við hesum bátinum at kenda tjóðarhetja íra, Padraeg Pearse, í 1916 boðaði kollveltingina í Írlandi.

Nú 70 ár aftaná vitjar báturin so í Havn. Manningin er lærarar og verkfrøðingar, sum allir bøgva í Galway og plássum har nærhendis. Endamálið við ferðini til Føroya er fyrst og fremst at vitja ein ókendan granna fyrri norðan

og vita, hvat hesin grannin hevur at siga geliskt-talandi minnilutanum í Írlandi.

Náttúran á vesturstrond Írlands er sera meinlik henni í Føroyum og harafturat eru annars dagligu spurningarnir hesi gelisku samfeløgini dragast við ikki sørt meinlikir teimum í Føroyum.

— Vit høvdu høyrð so nógv frá fólki, sum hava verið í Føroyum, um hvussu væl tit hava megnað at varðveitt mentan, mál og siðir tykkara og samstundis byggja upp eina nútímans fiskivinnu, sigur ein av irunum, meðan vit leggja út á fjørðin — til Nólsoyar.

Hóast teir bert hava steðgað í Havn í nakrar dagar, so er tó greitt, at teir eru heilt hugtiknir av tí teir hava sæð og høyrð. M.a. hava teir vitjað í føroyska sjónvarpinum, sum teir halda vera heilt einastandandi — at so fá fólk skulu fáa so nógv av skafti! Teir halda, at tað er ikki at skilja, at eitt so fámént fólk sum føroyingar skal hava megnað at hava fingið eitt tilíkt sjónvarp upp at standa, fyrri ikki at tala um útvarpið.

— Vit kunnu líka so væl vera ærligir og viðganga, at vit øvunda tykkum. M.a. gjøgnum tykkara út-

varp og sjónvarp hava tit megnað at varðveitt mál og mentan. Vit á vesturstrond Írlands hava røtur aftur í gomlu tíðina í Írlandi og her er tí gamla mentanin best varðveitt, eitt nú geliska málið. Í dag eru tað bert fá, sum duga geliskt og brúka tað sum

talumál. Einastu plássini har hetta málið framvegis livir millum fólk, eru júst smáu bygðasamfeløgini á Galwayleiðini, har hesir seks írarir koma frá.

— At vit gera slíka ferð er sjálvandi til stuttleika, men henda vitjanin hevur verið meira enn bara stutt-

leiki. Hon hevur av sonnum verið ein uppliving, sum vit nú kunnu fara heimaftur við og fortelja øðrum um: hvussu vit kunnu læra av tykkum føroyingum, sigur ein av irunum.

At írarir júst vísa fjølmiðlum sum útvarpi og

sjónvarpi stóran áhuga, er tann einfalda, at teir meta hesar miðlar at hava ovurstóran týðning fyrri at varðveita málið — ávikavist føroyskt og geliskt. Tað var tí eisini einki minni enn ein kollvelting, tá ein útvarpsstøð herfyri varð sett á stovn í Gal-

